Ac36e-1901 1219-01

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία.... Φρ. 20 ‖ Ἑξάμηνος. Φρ. 10
ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Δημοσιεύονται κατ' ἰδιαιτέρας συμφωνίας καὶ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν
Ἀριθ. τοῦ τηλεφώνου τοῦ "ΣΚΡΙΠ„ 172
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία... Δρ. 15 ‖ Ἑξάμηνος.. Δρ. 8
ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Τὴν 1ην καὶ 16ην ἑκάστου μηνὸς εἰνε δὲ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
Ὅλαι αἱ ἐπιστολαὶ διευθύνονται πρὸς τὸν Διευθυντὴν
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΣΚΡΙΠ„ Ἀθήνας
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 5.

ΑΘΗΝΑΙ, Τετάρτη 19 Δεκεμβρίου 1901 | Γραφεῖα: Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. 120 | ΕΤΟΣ Ζ'. -- Περίοδος Β'. -- Ἀριθ. 2280

ΚΑΙ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ;

Ἡ ἐφημερίς μας δημοσιεύουσα τὴν ἐκτάκτου παρατηρητικότητος καὶ δυνάμεως περιγραφὴν τῶν μαγισσῶν τῆς πρωτευούσης δὲν προσφέρει μόνον σπανίου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀνάγνωσμα, ἀλλ' ἐκτελεῖ ἔργον ἀνακρίσεως. Ὅ,τι ἀπεκάλυψεν εἰς συγγραφεὺς ἐπιδιώκων νὰ γράψῃ μίαν κωμῳδίαν ἔπρεπε νὰ τὸ ἔχῃ ἀποκαλύψει πρὸ πολλοῦ ἡ δικαιοσύνη, ἐπιδιώκουσα τὴν κατάλυσιν μιᾶς δεισιδαιμονίας, ἡ ὁποία εἶνε φανερὸν, ὅτι ἔρριψε τὸ δηλητήριόν της εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τῆς κοινωνίας. Διότι δὲν πράκειται μόνον περὶ ἀπάτης, τῆς ὁποίας πίπτει θῦμα ὁ ἀφελὴς λαὸς, ἀ φονεύων πολλάκις τὰ ἀσθενοῦντα τέκνα του, διότι ἀντὶ νὰ καλέσῃ τὸν ἰατρὸν καταφεύγει εἰς τὰ ἐξορκίσματα τῆς μαγίσσης. Πρόκειται περὶ ἀπάτης, τῆς ὁποίας πίπτουν θῦμα ἄνθρωποι τῆς ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει μετὰ φρίκης νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ δεισιδαιμονία ἔχει ἱδρύσει ἀληθὲς κράτος ἐνταῦθα. Δὲν εἶνε φανταστικὰ τὰ γεγονότα ταῦτα. Ὅταν τὸ «Σκρὶπ» πρὸ ὀλίγου ἐπεχείρησε μίαν ἄλλην δημοσιογραφικὴν ἀνάκρισιν εἰς τὸν κύκλον τῶν μαγισσῶν, ἠκούσαμεν μίαν ἐξ αὐτῶν νὰ μᾶς βεβαιοῖ ὑπερηφάνως, ὅτι κατέργυον εἰς τὸν οἶκόν της καὶ ἀρχιμανδρῖται! Δὲν ἐγγυώμεθα περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ πράγματος, ἀλλὰ διατί νὰ τὸ θεωρήσωμεν καὶ ἀπίθανον; Κυρίαι ἀνωτέρων Ἀθηναϊκῶν οἴκων ζητοῦν ἀπὸ τὰς μαγίσσας νὰ μάθουν τὰ μυστικὰ τῶν συζύγων των, ἢ καταφεύγουν εἰς τὰς μαγγανίας των διὰ νὰ τὸν ἀποχωρισθοῦν, προικοθῆραι ἐπιδιώκουν συνοικέσια, κόραι ἐξομολογοῦνται εἰς τὰς γυναῖκας αὐτὰς τὰ μυστικὰ των αἰσθήματα, ἄνδρες ἐπιστήμονες προσπαθοῦν ν' ἀνασύρουν τὸ μέλλον τοῦ σταδίου των ἀπὸ τὸ πηγάδι μιᾶς μαγίσσης. Οὕτως οἱ θηλυκοὶ αὐτοὶ Καλιόστροι ἐμπορεύονται μὲ τὴν αἰσχροτέραν καπηλείαν ὅλα τὰ αἰσθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα δύναται τις εὐκόλως νὰ θυσιασθῇ, τὴν στοργὴν, τὸν ἔρωτα, τὴν φιλοδοξίαν.

Ἰδιαιτέρα θρησκεία ἔχει δημιουργηθῆ ἐν Ἀθήναις καὶ οἱ ναοὶ τῶν μαγισσῶν συγκεντρώνουν πιστοὺς ρίπτοντας ὅ,τι ἔχουν καὶ δὲν ἔχουν διὰ τὸ λάδι τῆς ἐκκλησίας τῆς κυρα-Ἀθηνᾶς ἑνὸς ἱεροπρεποῦς καπηλείου ὅπου ἡ δεισιδαιμονία ἰσοπεδώνει τὴν μόρφωσιν μὲ τὴν ἀμάθειαν, τὸν ἄνθρωπον τῶν αἰθουσῶν μὲ τὸν ἐργάτην τοῦ δρόμου, τὴν ὑψηλὴν Ἀθηναίαν κυρίαν μὲ τὴν ῥαπτριάν της.

Ἀπέναντι αὐτῆς τῆς καταστάσεως ἡ ὁποία ἀποτυρλώνει πρὸ ἐτῶν πολλῶν δυστυχῶς θύματα τῶν πόθων καὶ τῆς φιλυποψίας, ἡ ὁποία ὡδήγησε γυναῖκας εἰς τὸ φρενοκομεῖον καὶ κατέλυσεν οἴκους καὶ ἔπλεξε τίς οἶδε ποῖα δράματα κρυπτόμενα ἐν τῷ σκότει, τί ἔκαμεν ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ κοινωνία;

Αἱ θρησκευτικαὶ αἱρέσεις μᾶς σκανδαλίζουν. Καίομεν τὸ μέγαρον μιᾶς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας. Κηρύσσομεν ἀνοχητότατον πόλεμον κατὰ τοῦ τεκτονισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον πρωτοστατεῖ εἰς ἱεράρχης. Ἀλλ' ἡ κυρα-Ἀθηνᾶ καὶ ἡ κυρα-Κατίνα ἀπολαμβάνουν πλήρους ἀσυλίας, ἐνῶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων καταστροφῶν ποὺ κάμνουν ρυπαίνουν καὶ τὰ ἱερώτερα σύμβολα τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὰς εἰκόνας τῆς ἐκκλησίας. Τὰς εἰκόνας τὰς δεκαρολογούσας εἰς τὸ βάθος ἑνὸς δωματίου καὶ χυνούσας δάκρυα μὲ τὸν σπόγγον, οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ τὰς σώσῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀνίερον ἐκμετάλλευσιν. Ἐπωφελούμεναι αὐτῆς τῆς μακαρίας ἀνοχῆς αἱ μάγισσαι αὐξάνουν καὶ πληθύνονται. Ἡ πλύστρα τῆς συνοικίας λαμβάνει μίαν εἰκόνα καὶ ἱερουργεῖ εἰς τὸ βάθος τοῦ πλυσταρείου της, χωρὶς νὰ τὴν ἐνοχλήσῃ κανείς. Κατὰ φυσικὸν δὲ λόγον ὅσον αὐξάνονται αἱ ἱέρειαι αὐξάνονται καὶ τὰ θύματα, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς εἶνε ἀναρίθμητα.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ μεγάλη δημοσιογραφικὴ ἀνάκρισις ποὺ «Σκρὶπ» θὰ γίνῃ ἀφορμὴ καὶ δικαστικῆς τοιαύτης ἐρεύνης καὶ ἀποτελεσματικῆς. Ἀλλ' εἶνε ἄστοχος πρὸς τὸ ζήτημα ἡ τελευταία ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἡ συμβουλεύουσα τὴν στερέωσιν τοῦ θνήσκοντος θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ἐν Ἑλλάδι. Πῶς νὰ δεχθῇ αὐτὸς ὁ λαὸς τὸ φῶς τῆς θρησκευτικῆς ἀληθείας ὅταν εἰς τὰς Ἀθήνας βασιλεύει τοιοῦτον σκότος μεσαιωνικοῦ ὑπογείου, ὅταν τὰ μαγικὰ ῥαβδία κινοῦνται ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς ἀστυνομίας καὶ ὅταν ὑπάρχει ὁλόκληρος κόσμος, ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει ἄλλον ναὸν παρὰ ἐν πλυσταρεῖον καὶ δὲν προσκυνᾷ ἄλλην εἰκόνα παρὰ ἐκείνην, ἡ ὁποία τὸν προσταπεύει ἀντὶ δεκαλέπτων; Τὸ αἴσχος αὐτὸ θὰ ἐκλείψῃ καὶ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας καὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν, μόνον δι' ἀμειλίκτου δικαστικῆς ἐνεργείας, τὴν ὁποίαν ἔχει καθῆκον νὰ καταβάλῃ ἀφ' ἑαυτῆς ἡ δικαιοσύνη, ἀφοῦ δυστυχῶς δὲν τῆς τὸ ὑπέμνησεν ἀκόμη ἡ κοιμηθεῖσα καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο Ἱερὰ Σύνοδος.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΟΙ ΑΓΡΟΙ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ.—ΤΟΥΣ ΕΣΠΕΙΡΕΝ Ο κ. ΒΩΤΥ.—ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΑΤΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ.—ΔΙΑΤΙ ΚΡΙΘΑΡΙ.—ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΚΟΤΑΝΩΦ.—Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ.—ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ.

Συγκινεῖ μεγάλως τὴν κοινὴν γνώμην ἡ καταγγελία κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐν Ἀθήναις τροχιοδρόμων. Ὁ κ. Βωτὺ κατηγγέλθη ὅτι ἔσπειρε κριθάρι ὅλους τοὺς ἐν Καλλιθέᾳ ξένους ἀγροὺς καὶ ὅτι κατέλαβε παρανόμως πλεῖστα κτήματα ἀνήκοντα εἰς ἄλλους. Δὲν γνωρίζομεν ποία θὰ εἶνε ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαιαστηρίου ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος· ἡ γνώμη μας ὅμως εἶνε, ὅτι ἡ καταγγελία δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, καθὼ ἀβάσιμος. Οἱ ἀγροὶ τοὺς ὁποίους ἔσπειρεν ὁ κ. Βωτὺ ἐν Καλλιθέᾳ δὲν εἶνε ξένοι, ἀλλ' ἰδικοί του ἀποκλειστικῶς. Ποῦ τοὺς εὗρε; Καὶ τοῦτο εἶνε γνωστότατον. Τοὺς ἠγόρασεν ὁ ἄνθρωπος. Πάντοτε ὀπαδός τοῦ συνιστᾶ ἡ Κυβέρνησις νὰ βιοῦν τὸν τροχιόδρομον τοῦ αὐτὸς ἀγοράζει!

Φαίνεται ὅμως ὅτι τὰ τῆς καταγγελίας μετεδόθησαν ἐσφαλμένως εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἐγράφη ὅτι ὁ κ. Βωτὺ κατηγγέλθη διὰ τοὺς ἀγροὺς, τοὺς ὁποίους κατέλαβε παρανόμως ἐν Καλλιθέᾳ· τὸ τοιοῦτον εἶνε ψευδέστατον. Ἡμεῖς εἴδομεν τὴν καταγγελίαν, ἡ ὁποία λέγει ὅτι ὁ κ. Βωτὺ μηνύεται ὄχι διὰ τοὺς ἀγροὺς τῆς Καλλιθέας, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀγροὺς ἵππος τοῦ τροχιοδρόμου του.

Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ κ. Βωτὺ θὰ δικασθῇ αὐτὴν τὴν φορὰν. Ἄλλον μένει μόνον ἐὰν καὶ θὰ καταδικασθῇ συγχρόνως. Πολλοὶ φρονοῦν ὅτι ἡ καταδίκη του εἶνε ἀφευκτος. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Βωτὺ θὰ ζητήσῃ τὸ ἔλαιος τῶν δικαστῶν, ἀλλ' οὗτοι δὲν θὰ τοῦ δώσουν διότι τὸ γύνει εἰς τὰ σακάκια τῶν ἐπιβατῶν τοῦ τροχιοδρόμου!

Ὁμολογοῦμεν ὅτι περιεργοτέραν δίκην δὲν ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν. Ὁ κ. Βωτὺ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ καταγγελθῇ ἐπὶ πολυφαγίᾳ, ἐπὶ βασιλοκτονίᾳ, ἐπὶ ἐγκαταλείψει θέσεως, ὅτι θέλετε. Ἀλλὰ νὰ καταγγέλλεται διότι ἔσπειρε κριθάρι μᾶς φαίνεται ἀπίστευτον. Ἡ καταγγελία εἶνε τοσον ἀβάσιμος ὥστε τὸ δικαστήριον πρέπει νὰ τὴν ἀπορρίψῃ ἀσυζητητεί. Τί νὰ τὸ κάμῃ τὸ κριθάρι ὁ κ. Βωτύ; Μήπως ἔχει ἄλογα νὰ ταΐσῃ; Αὐτὰ ποὺ μεταχειρίζεται εἰς τὸν τροχιόδρομον τρώγουν τόσον ὀλίγον κριθάρι, ὥστε μὲ δύο φλιτζάνια καρὲ εἰς Ἀθηναϊκὸν καφενεῖον περνοῦν κάλλιστα τὴν ἡμέρα τους ὅλα μαζί.

Ζήτημα ὅμως γεννᾶται διατί ὁ κ. Βωτὺ νὰ σπείρῃ κριθάρι εἰς τοὺς ἀγροὺς τῆς Καλλιθέας καὶ νὰ μὴ σπείρῃ σανόν. Τὸ πρᾶγμα εἶνε ὄντως παράδοξον. Μία ἐξήγησις μόνον ὑπάρχει· ὅτι ὁ διευθυντὴς τῶν Τροχιοδρόμων ἐπροτίμησε τὸ κριθάρι, διότι αὐτὸ τὸ εἶδος ἔχει μεγάλην κατανάλωσιν ἐν Ἀθήναις. Ἐλέντε καφενεῖα νὰ ἔχῃ πελατεία ἡμπορεῖ ἐκάστοτε νὰ ἀποκτήσῃ τὰ πλούτη τοῦ Κροῖσου!

Ἀλλὰ δὲν κατηγορεῖται ὁ κ. Βωτὺ μόνον, διότι ἔσπειρε κριθάρι εἰς ξένους ἀγροὺς· κατηγορεῖται συγχρόνως, διότι κατέστρωσε καὶ ὅλους τοὺς δρόμους τῆς Καλλιθέας. Ἐὰν ἀποδειχθῇ τὸ τοιοῦτον, ὁ κ. Βωτὺ εἶνε ἀσυγχώρητος· διότι δὲν ἔπρεπε κατ' οὐδένα λόγον νὰ χαλάσῃ τοὺς δρόμους· ἔπρεπε νὰ χαλάσῃ μόνον τὸ Σκοπευτήριον τῆς Καλλιθέας!

Ἐξακολουθοῦν αἱ συζητήσεις περὶ τῆς θειοπαλίνης. Ὁ κ. Κοτάνωφ θέλων νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀκίνδυνον τοῦ φαρμάκου τούτου ἐκάλεσε προχθὲς φίλους του ὅπως ἐνώπιόν των πίῃ ἐξαπλασίαν δόσιν θειοπαλίνης ἀπὸ ἐκείνην ποὺ ἔδωσεν εἰς τὴν δεσποινίδα Κριεζῆ. Εὐτυχῶς οἱ φίλοι τοῦ τολμηροῦ ἰατροῦ δὲν ἔσπευσαν εἰς τὴν πρόσκλησίν του, τοιουτοτρόπως δὲ τὸ πείραμα ἀνεβλήθη δι' ἄλλην περίστασιν, ὅτε καὶ ὁ κ. Κοτάνωφ θὰ ἔχῃ λόγους σοβαροὺς διὰ νὰ αὐτοκτονήσῃ!

Ἐν τούτοις ὁ κόσμος ἤρχισε πλέον νὰ βλέπῃ τὰ φαρμακεῖα καὶ νὰ πηγαίνῃ ἀπὸ τὸ ἕλλο πεζοδρόμιον. Οἱ φαρμακοποιοὶ τοῦ ἐμπορίου τρόμον ἀπερίγραπτον. Πολλοὶ προτιμοῦν νὰ ἴδουν εἰσπνεόντα τοῦ δημοσίου παρὰ φαρμακοποιόν. Τοιοῦτοι χρόνοι οἱ ὁλόληνες ἔχουν νὰ αἰσθανθοῦν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ὁ Δούρας εἰσέπραττε συνδρομὰς διὰ τὴν «Νέαν Ζωήν.»

Περίεργοι δὲ εἶνε καὶ αἱ σκηναὶ, αἱ ὁποῖαι συμβαίνουν ἔξωθεν τῶν φαρμακείων. Μόλις ὁ κόσμος ἴδῃ κανένα νὰ εἰσέρχεται εἰς φαρμακεῖον μὲ συνταγὴν ἀμέσως μαζεύεται ἀπ' ἔξω καὶ παρατηρεῖ μετὰ θαυμασμοῦ τὸν εἰσελθόντα.

Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Θεσσαλονίκην θεωρεῖται τόλμη πολὺ μικροτέρα ἀπὸ τὴν εἴσοδον εἰς φαρμακαποθήκην!

Διάλογος:
— Μωρὲ παλλικάρι ὁ ἄτιμος ὁ Γιάγκος!
— Καρδιά!
— Κουράγιο!
— Γενναιότης!
Καὶ εἰς παρατυχών:
— Μὰ τί ἔκανε ποῦ τὸν θαυμάζετε ἔτσι;
— Τί ἔκανε λέει; Ἐμπῆκε μέσα σὲ φαρμακεῖο χωρὶς νὰ δειλιάσῃ καθόλου!

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως»:

«Εἰς τὸν Δημήτριον Μπαρμπαράκον ἀπονέμομεν τὸ παράσημον τῶν Ἀνωτέρων ταξιαρχῶν διὰ τὴν γενναιότητα τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν μιᾶς ἰατρικῆς συνταγῆς. Μόνος, ἄνευ συνοδῶν καὶ ὅπλος εἰσῆλθεν ἀφελῶς εἰς τὸ φαρμακεῖον καὶ ἠγόρασε τὸ διαταχθὲν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ φάρμακον».

Ἔξωθεν φαρμακείου:
— Κρατῆστέ τον!
— Πιάστέ τον!
— Μή!
— Μή! Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ!
— Μὴ μπαίνῃς, μωρέ, μέσα!

ΝΔΑ ΣΚΗΝΗ

Η ΛΟΚΑΝΤΙΕΡΑ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

Τὸ τρίτον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀναβιβάζει ἡ Νέα Σκηνὴ, κατόπιν δικαιολογημένης βραδύτητος, στέκεται εἰς τὸ αὐτὸ κατακόρυφον τῆς τέχνης, ὅπου καὶ τὰ δύο πρότερα. Μετὰ τὴν «Ἀλκηστιν», μετὰ τὴν «Ἀγριοπάπιαν», ἡ «Λοκαντιέρα». Αὐτὰ τὰ γιγάντια ἅλματα ἀπὸ τὸν Εὐριπίδην εἰς τὸν Ἶψεν καὶ ἀπὸ τὸν Ἶψεν πάλιν ἐμπρὸς εἰκοσιν ἔτη ἐπισθεν, εἰς τὸν Γκολδόνη, εἶνε πολὺ συνεπῆ εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς θεατρικῆς ἀνακαινίσεως καὶ τῆς τεχνικῆς ἀνυψώσεως μὲ τὸ ὁποῖον ἐπαρουσιάσθη τόσον στερεὰ ἐφωδιασμένη ἡ Νέα Σκηνή. Δὲν θὰ προσέθετε τίποτε εἰς τὴν θεατρικήν μας κίνησιν τὸ ἔργον τοῦ κ. Χρηστομάνου ἐὰν ἠκολούθει τὸν δρόμον τῶν μετριοτήτων, τῶν συνεθισμένων, τῶν γνωστῶν, ἐὰν εἶχετο τυφλῶς τοῦ δραματολογίου τῆς συγχρόνου θεατρικῆς ἐξελίξεως καὶ δὲν ὑψοῦτο περισσότερον ὥστε νὰ δεσπόζῃ ὅλου τοῦ καλλιτεχνικοῦ ὁρίζοντος τῆς ἱστορίας καὶ νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν τὴν ἐκλογὴν ἀπὸ τὸ παρελθὸν, ἀπὸ τὴν κλασικότητα.

Καὶ εἶνε ἡ ἀλλοκοτωτέρα ἴσως κωμῳδία τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου ἡ «Λοκαντιέρα» τοῦ Γκολδόνη. Ἡ αἰωνόβιος σάτυρα τοῦ Μολιέρου, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἀπηρχάς. Ὅταν θὰ καταλυθῇ τὸ κράτος τοῦ γυναικείου πειρασμοῦ, ὅταν οἱ ἄνδρες θὰ κατορθώσουν νὰ ἀντιστοῦν εἰς τὴν σαγήνην τῶν ματιῶν ποὺ γοητεύουν καὶ τῶν λόγων ποὺ μεθοῦν, τότε καὶ ἡ κωμῳδία τοῦ Γκολδόνη θὰ παύσῃ νὰ ἔχῃ τὸν τόπον της.

×

Τρεῖς πράξεις ἀσθέστου εὐθυμίας. Εἰς τὴν πρώτην ἡ «Λοκαντιέρα» τῆς Ὡραίας Μιραντολίνας, τὸ ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον καταλύουν ὁ Μαρκέζος Ταρλαπούολος λιμοκοντόρος εὐπατρίδης, καὶ ὁ Κόντες Ῥοβαγήτης, εὔπορος ἀστός.

Ἀγαποῦν καὶ οἱ δύο τὴν χαριτωμένην Διευθύντριαν, τὴν Λοκαντιέραν καὶ μαλώνουν ποίος ἔχει τὰ περισσότερα προσόντα διὰ νὰ τύχῃ τῆς εὐνοίας της. Ἡ Μιραντολίνα δὲν κλίνει πρὸς κανένα ἐξ αὐτῶν, διότι ἔχει δεμένην τὴν καρδιὰ της μὲ τὸν Νικηφόρον τὸν πρῶτον καμαριέρην της. Ἐνῶ οἱ ἀντεραστὰ φιλονεικοῦν εἰσέρχεται ὁ Ἱππότης Νερολίθαρος κηρυγμένος μισογύνης καὶ τοὺς ἐπιτιμᾷ διότι καταδέχονται καὶ μαλώνουν γιὰ γυναικοσουλτάνες. Καὶ ὑφέλλει τὸν ἀγαπαλλόμενον εἰς τὴν γυναῖκα.

Εἰσέρχεται ἡ Μιραντολίνα, τὴν ὁποῖαν οἱ δύο ἐρωτᾶται ὑποδέχονται μὲ πολλὰς περιποιήσεις. Ὁ Ἱππότης τὴν ἀποπαίρνει σκαιότατα. Εἶνε ὁ πρῶτος ἄνδρας, ὁ ὁποῖος περιφρονεῖ τὴν χάριν καὶ τὴν καλλονήν της. Αὐτὸ πειράζει τρομερὰ τὴν ὡραίαν Λοκαντιέραν, ἡ ὁποία ἀποφασίζει νὰ τὸν ἐκδικηθῇ. Καὶ ἡ ἐκδίκησις ἀρχίζει ἀμέσως εἰς τὴν σκηνὴν αὐτῆς καὶ τοῦ Ἱππότου κατὰ μόνας. Ὁ Ἱππότης παραγγέλλει νὰ τοῦ στείλῃ εἰς τὸ δωμάτιόν του καθαρὰ σεντόνια καὶ πετσέτες. Ἡ Μιραντολίνα τὰ φέρει ἡ ἰδία ὡραιότατα καὶ τὸν περιποιεῖται τόσον ὑποχρεωτικῶς, ὥστε ἤδη ἡ μισογυνία τοῦ Ἱππότου ἀρχίζει νὰ παραλυῇ. Ἡ Λοκαντιέρα προσθέτει εἰς τὰ ὅπλα τῶν ματιῶν της καὶ τῶν λόγων της τρομερὰς κατηγορίας κατὰ τῶν δύο ἐνεργειῶν ξένων, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐνοχλοῦν ζῆθεν. Πλήρης συμφωνία εἰς τὰς ἰδέας των· ὁ Ἱππότης ἐνθουσιασμένος τῆς πιάνει τὸ χέρι, ἐνῶ εἰσέρχονται νέοι ξένοι: ἡ Ὀρτενσία καὶ ἡ Δηιάνειρα, δύο ἠθοποιοί, ἐναγόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἱππότου, ὅστις τὰς ἐκλαμβάνει ὡς εὐγενεῖς, πιστεύων εἰς τὰς κοροϊδίας των. Ἀλλ' ἡ Μιραντολίνα τὰς ἐννοεῖ καὶ τὰς ἀποκαλύπτει. Ἐν τῷ μεταξὺ αὐταὶ ἔχουν προσκληθῇ ἀπὸ τὸν μαγκίσιον εἰς γεύμα. Κόντε. Ἡ Μιραντολίνα εὐχαριστεῖται ποῦ θὰ ξεφορτωθῇ καὶ τοὺς δύο διὰ νὰ ἀποτελειώσῃ τὴν ἐκδίκησίν της ξελογιάζουσα τελείως τὸν Ἱππότην.

×

Δεύτερα πράξις. Τὸ δωράτιον τοῦ Ἱππότου, ἡ ὥρα φαγητοῦ. Ἡ Μιραντολίνα τὸν περιποιεῖται μόνη της μὲ τὰ ἐκλεκτότερα ἐδέσματα καὶ κρασιά. Ὁ Ἱππότης τὴν εὐχαριστεῖ καὶ εὐχαριστεῖται. Ἡ ἐκδίκησις προχωρεῖ. Ἡ Λοκαντιέρα κάθεται κοντά του, τὴ προσκλήσει του, καὶ τοῦ δεικνύει ἐρωτικὰς διαθέσεις. Ὁ Ἱππότης τὴν κερνᾷ. Ὁ Νικηφόρος, ὁ καμαριέρης, ἔστις παραστέκει δυσανασχετεῖ. Ἡ Μιραντολίνα προτιμᾷ νὰ πίνῃ ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ ποτήρι του, τὸ ξεμάγλαμα τοῦ πρώην μισογύνου προδίδει. Διώχνει βαναύσως τὸν καμαριέρην καὶ τῆς ἐκδηλώνει αἰσθήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκείνη ἀπαντᾷ λίαν εὐχαρίστως. Μετὰ τελευτῶν κρασάκι ἡ Μιραντολίνα τραγῳδεῖ καὶ φεύγει. Ὁ Μαρκέζος εἰσελθὼν πρὸ ὀλίγου καὶ τσιμπήσας ἕνα μεζὲ καὶ ἕνα κρασί, φεύγει ἀπ' ὀπίσω της.

Εἰσέρχονται ὁ Κόντες καὶ αἱ δύο ἠθοποιοί, εἰς ἃς ὁ Κόντες ἀφηγεῖται τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἱππότου. Ἐκεῖναι ἀποφασίζουν νὰ συμπληρώσουν τὴν ἐκδίκησιν τῆς Λοκαντιέρας. Καλεῖται ὁ Ἱππότης, τὸν βάζουν στὴ μέση καὶ ἀρχίζουν νὰ τὸν καλοπιάνουν. Αὐτὸς θέλει νὰ φύγῃ· δὲν τὸν ἀφίνουν. Τοῦ διηγοῦνται, ὅτι ἐκεῖνοι ἔχουν βάσανα μὲ τοὺς συζύγους των. Ὁμολογοῦν ὅτι εἶνε ἠθοποιοί· ὁ Ἱππότης τέως ταπεινὸς τοὺς παίρνει τὸν ἀέρα, τὰς κοροϊδεύει καὶ τὰς διώχνει. Μετανοοῦν δὲ θέλει νὰ γλυτώσῃ καὶ ἀπὸ τὴν Λοκαντιέραν καὶ ζητεῖ τὸν λογαριασμόν.

Ἔρχεται ἡ Μιραντολίνα καταλυπημένη καὶ φευτολιποθυμεῖ. Ὁ ἱππότης ἀφοπλίζεται τώρα ὁριστικῶς καὶ τρέχει μὲ περιποιήσεις, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὸς ἀπορεῖ, καὶ τὴν ξελιποθυμεῖ ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι, εἰσελθόντες, τὰ κοροϊδεύουν διὰ τὴν μεταβολήν του.

×

Τρίτη πράξις. Ἡ Μιραντολίνα σιδερώνει. Ὁ ἱππότης, ὁποῖος δὲν ἔφυγε ἔρχεται καὶ τῆς προσφέρει ἕνα δῶρον. Ἀλλ' ἡ ἐκδίκησις ἐτελείωσε καὶ εἶνε καιρὸς διὰ τὸ τελευταῖον κτύπημα. Ἡ Λοκαντιέρα περιποιεῖται τὸν Νικηφόρον, τὸν ἀρραβωνιαστικόν της. Ὁ Ἱππότης θυμώνει διὰ τὰς περιποιήσεις ποὺ τῆς κάμνει ὁ καμαριέρης καὶ ἀναλαμβάνει αὐτὸς τὴν ὑπερασπίσιν του· τῆς κουβαλεῖ σίδερα, τῆς φέρνει τὴν κολλα κλπ.

Ὁ Μαρκέζος καὶ ὁ Κόντες εἰσέρχονται καὶ τὸν περιπαίζουν. Γέρτζονται ξιρουλκεῖ ὁ Κόντες. Ὁ Ἱππότης τραβᾷ τὸ σπαθί του Μαρκέζου τὸ ὁποῖον βγαίνει μισὸ καὶ ὁρμᾷ κατὰ τοῦ Κόντε. Ἡ Μιραντολίνα καὶ ὁ Νικηφόρος τρέχουν νὰ τοὺς χωρίσουν. Ἐπὶ τέλους ὁ Ἱππότης ἐξομολογεῖται τὸν ἔρωτά του. Ἀλλ' ἡ Μιραντολίνα ἀποκαλύπτεται μὲ ἕνα τραγικὸν «Ἔτσι τὰ κάνουν οἱ γυναῖκες γιὰ νὰ ξελογιάσουν τοὺς ἄνδρας».

Καὶ μία λαπτομέρεια: ἡ «Λοκαντιέρα» τοῦ Γκολδόνη παίζεται ἀπὸ τὸν θίασον τῆς Δούζε.

Ε.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ νέον ἡμερολόγιον συμπολιταί μας τοποτάζουν σήμερον τὴν Πρωτοχρονιάν.

= Τὸ καταλάβαμε αὐτὸ ἀπὸ χθὲς διότι.... δὲν εἴδαμε κανένα Πρωτοχρονιάτικον δῶρον.

= Ἀλλὰ ἀλθῶς ἔμαθε ὅτι καὶ μὲ τὸ παλιὸ ἡμερολόγιον δὲν θὰ ἰδοῦμε κανένα δῶρον.

= Ἡ λέξις μπουναμᾶς θὰ μείνῃ ἄχρηστος λέξις εἰς τὸ λεξικόν.

= Θὰ ἐξηγεῖται δὲ οὕτω: «Βάρβαρος συνήθεια τῶν ἀνθρώπων νὰ χαρίζῃ ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον μία σιγαρόθηκη μία πίπα... χωρὶς τσιγάρα.

= Ἀργὰ χθὲς τὴν νύκτα ἐπληροφορήθημεν, ὅτι εἰς ἕνα ζαχαροπλαστεῖον ἐπωλήθησαν δύο τσουρέκια!

= Ἀλλοῦ! Ἐκεῖ πρωτοχρονιὰν συνήθιζαν νὰ πίνουν σαμπάνιαν.

= Ἀλλ' ἀφ' ὅτου ἐδόθησαν τὰ γεύματα πρὸς τοὺς Ρωσσάνους τελευταῖον, ποῦ νὰ μείνῃ σαμπάνια εἰς τὰς Ἀθήνας!

= Ὅλοι σχεδὸν οἱ γειτόνοι μας ἔχουν συγκεντρωθῆ αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἰς τὰς Ἀθήνας.

= Μὲ τὴν ἐτησίαν συνήθειαν ποῦ ἔχουν.

= Τὸ βράδυ δὲ ζωηρεύει καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ τὰς πρακτικὰς καὶ προσδεντικὰς συζητήσεις των.

= Οἱ τοῖχοι τῶν αἰθουσῶν τοῦ ὑπουργείου αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἀκούουν ἐκπληκτοι ἐπιστημονικοὺς λόγους.

= Μέχρι τούδε οἱ κακόμοιροι δὲν ἄκουγαν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ «νὰ διορισθῇ ἐκεῖνος» «νὰ παυθῇ ὁ ἄλλος», «κάνεῖτο τὸ ρουσφέτι», παρακαλῶ.

= Πολὺς θόρυβος ἔγινεν αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὸν τόπον διὰ τὴν συλληφθεῖσαν κατὰ τὴν παραλθοῦσαν νύκτα ἑνὸς ἀ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΡΙΤΗ, 18 Δεκεμβρίου

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Ἐθν. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρ.	3.792.25
Τράπεζα Κρήτης	»	183.—
Βιομηχ. Πίστεως τῆς Ἑλλάδος	»	58.25
Τραπέζης Ἀθηνῶν	»	173.50
Λαχ. Ἐθν. Τραπέζης	»	681.50
Τράπεζα Μιτυλήνης	»	315.—

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Μεταλλουργείων Λαυρίου	Δρ.	80.—
Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς	»	329.—
Σιδηροδρόμου Π. Α. Π.	»	54.50
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	»	111.—
Ἑταιρ. Δημ. καὶ Δημ. Ἔργων	»	48.—
Γεν. Ἑταιρ. Ἐργοληψιῶν	»	203.—
Ἑλληνικοῦ Πωλητηριοποιείου	»	72.—
Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας	»	236.—
Προτ. Σιδ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	
Ἑταιρείας Μονοπωλείων	»	462.—
Ἀεροφώτος Ἀθηνῶν	»	900.—
Ἠλεκτρικῆς	»	86.25

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Εἶκοσι φράγκον μετρητοῖς	»	33.30
Λίρα Ἀγγλίας	»	41.65
Λίρα Τουρκίας	»	38.10

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ	Τρίμηνον	Ὄψεως
Ἐπὶ Γαλλίας Δρ.	166.25	167.25
Ἐπὶ Ἀγγλίας »	41.80	42.10
Ἐπὶ Αὐστρίας »	173.25	176.25
Ἐπὶ Γερμανίας »	203.75	206.75
Ἐπὶ Τουρκίας »		38.40

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Τετάρτη 19 Δβρίου. Εἰς Εὐρώπην ἐν γένει καὶ Ἀμερικήν. Εἰς Ρουμανίαν (Φλόριο) 11 π. μ. Εἰς Κρήτην (Γουδί) 10 π. μ.

τρίτη» κατευθυνομένη εἰς Σούδαν τῆς Κρήτης. Ἡ θαλαμηγὸς ὑπολογίζεται, ὅτι θὰ καταπλεύσῃ ἐκεῖ σήμερον περὶ τὴν 10ην ὥραν τῆς νυκτός.

Τῆς «Ἀμφιτρίτης» θὰ ἐπιβῇ ἡ Α. Γ. ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, Ὑπατος ἐν Κρήτῃ Ἀρμοστής, ὅπως ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ διέλθῃ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων μετὰ τῆς Β. Οἰκογενείας.

Μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου θὰ ἔλθωσι διὰ τῆς «Ἀμφιτρίτης» καὶ οἱ ἐν Κρήτῃ παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ κ. κ. Φίλιππος Κανελλόπουλος πλωτάρχης καὶ Ἰ. Ἰωαννίδης ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ.

Τὸν πρίγκηπα Γεώργιον διὰ πρώτην φορὰν μεταφέρει ἐκ Κρήτης εἰς Πειραιὰ ἑλληνικὸν πλοῖον.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς ἀρ. 19 οἰκίαν τοῦ κ. Θ. Σταμουντζῆ ἐξερράγη πυρκαϊὰ ἐπενεργοῦσα πολλὰς ζημίας. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Πυρασφαλιστικῆς Ἑταιρίας ἡ «Ἐλπὶς» κ. Μαυρουδῆς ἐκάλεσε τὸν ἰδιοκτήτην τῆς οἰκίας ἀμέσως, ὅπως ἀποζημιωθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενησομένης ἐκτιμήσεως τῶν ζημιῶν, διότι ἡ οἰκία ἦτο ἠσφαλισμένη εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἑταιρίαν.

Ἐκτάκτως ὡρεία πομπεύεται ἡ συναυλία τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς εἰς τὴν «Μουσικὴν Ἑταιρίαν». Ἡ ὀρχήστρα θὰ ἐκτελέσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς «Εὐρυάνθης» τοῦ Βέμπερ, τὸν «Νεκρικὸν χορὸν» τοῦ Σαὶν-Σαὶν ἡ δὲ Βίλγα δεσποινὶς ἀρπίστρια Κρέμερ θὰ γοητεύσῃ μὲ τὴν ἄρπαν της, ἐκτελοῦσα τέσσαρα μουσικὰ τεμάχια, ἐξ ὧν τὸ ἓν θὰ εἶνε τοῦ Ἔντελ. Εἰς τὴν συναυλίαν ταύτην θὰ λάβῃ μέρος καὶ ὁ βιολονσελλίστας κ. Βίνχλερ θὰ ἐκτελέσῃ δὲ τὸν ὡραῖον ρεμβασμὸν ἀπὸ τὴν «Θαΐδα» τοῦ Μασσενέ, ἕνα σκοπὸν τοῦ Μπὰχ κτλ. Ἡ συναυλία αὕτη εἶνε ἡ μεγαλυτέρα ἐπιτυχία ἐφέτος τῆς «Μουσικῆς Ἑταιρίας».

Ἡ Καλλιτεχνικὴ Ἔκθεσις τοῦ Παρνασσοῦ θὰ εἶνε ἀνοικτὴ σήμερον τὴν μὲν πρωΐαν ἀπὸ ὥρας 10—12 τὰ δὲ ἀπόγευμα ἀπὸ ὥρας 3—6 μ. μ. Ἡ εἴσοδος ἀντὶ δραχμῆς.

Ὁ Σ. Ἀρχιεπίσκοπος Σύρου κ. Με-θόδιος μετὰ τὴν δυσάρεστον τροπὴν ἣν λαμβάνει τὸ μετὰ τῶν Θεσσαλῶν ἐπεισόδιον ἀπεφάσισε νὰ μὴ μεταβῇ εἰς Σύρον, ἀλλὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα κατὰ τὰς ἑορτάς.

Τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ μέλη τῆς Ἑταιρίας τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» προσελήθησαν εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῆς σήμερον ὥραν 9ην μ. μ.

Ἰδὸν ἐμπορικῶς τὸ ὄν καὶ μὲ α-λοπρεπῆς διεξαγωγὴ προχθὲς ἐν τῷ ρωμαντικῷ χωρίῳ Παλαιὰ-Ῥάχη τῆς Αἰγίνης ἡ πανήγυρις τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης. Ἄπειρος κόσμος προσκυνητῶν ἐκ τῆς πόλεως Αἰγίνης, τῶν πέριξ χωρίων, τῆς γραφικῆς Πέρδικας, τοῦ πευκοφυτοῦ Ἀγκιστρίου συνέρρευσεν εἰς τὴν Παλαιὰ-Ῥάχην καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου τιμώμενον ναὸν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας παρέμεινε κατὰ τὴν ὁλονυκτίαν, τὴν λειτουργίαν καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Οἱ φιλόξενοι κατοικοι τοῦ χωρίου, προεξάρχοντος τοῦ παρέδρου καὶ ἀφωνανδρίτου κ. Λεωνίδα Μπήλιου ἐν ἀδιαπτώτῳ διαγνοῖ χαρᾷ ὑπεδέχθησαν καὶ ἐπεριποιήθησαν τοὺς προσελθόντας πολυπλήθεις πανηγυριστάς.

Κατὰ πλη ρ ο φ ο ρ ί ε ς ἐκδιδόμενα τοῦ δήμου Καρπενησίου τῇ 10 τοιούτου μηνὸς ἐν καιρῷ νυκτὸς περὶ τὴν 10 ὥραν μ. μ. ὁ Κ. Παπαγεωργίου ἀπεπειράθη δολοφονίαν κατὰ τοῦ συγγενοῦς του Χαρ. Τσιτσίνη, ὃς κατ' αὐτοῦ ἀπεπειρᾶτο δι' περιστρόφου πυροβολήσας.

Ἐξεδόθη τὸ 24ον τεῦχος τῆ «Ἐθνι-κῆς Ἀγωγῆς» μὲ ὅλην πολὺ ἐνδιαφέρουσαν

Ἡ δημοπρασία διὰ τὴν ἐν ἰκίσκῳ τοῦ ἀστικοῦ τοῦ δήμου Ἀθηναίων ἐπὶ τῶν νοτίων ἐξόδων καὶ ὀστράκων διὰ τὸ 1902 θ' ἀρχὴ ἐκδόσεων τὴν Παρασκευὴν καὶ θὰ τελειώσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

Δι μερὰ ὑπῆρξεν ἀ ατὰ ὁ παρελ-θὼν Σάββατον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς «Μουσικῆς Ἑταιρίας» γενομένη διάλεξις τοῦ κ. Μοσχάκη περὶ φιλανθρωπίας. Ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς μετὰ τῆς συνήθους αὐτοῦ εὐγλωττίας ἔθιγε τὸ ἐνδιαφέρον ἀζήτημα τῆς φιλανθρωπίας ἐν τοῖς ὅρίοις αὐτοῦ ζωηρῶς ἐξειρεκρότησε τὸν λόγον του. Τὸ ἐκ τῆς διαλέξεως ταύτης εἰσπραχθὲν ποσὸν ἐκ 2.500 περίπου δραχμῶν, διεθέθη ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς δύο ὡραίων ταπήτων διὰ τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἀπέθανε χθὲς ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Εὐάγγελος Κωτσύλας καὶ ἐνταφιάζεται σήμερον τὴν 2αν μ. μ. ἐκ τοῦ Στρατιωτικοῦ νοσοκομείου.

— Occasion. **Εἰς τὸ βιβλ. ὀπωλεῖον Α. Χατζηλουκᾶ ὁδὸς Σταδίου 34, ἐναντι ὑπουργείου Ἐσωτ. κοῦτε ικῶν, ἀγοράζονται ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν βιβλίων ὡς καὶ β ὀλι θῆκαι.**

— Ἐτελέσθησαν ἐν Ἐγλυκάδι τῶν Πατρῶν προχθὲς οἱ ἀρραβῶνες τῆς δεσποινίδος Αἰκατερίνης Ἀνδρ. Μπάρλου, ἀδελφῆς τοῦ ἐν Πάτραις ἐγκατεστημένου καὶ ἀγαπητοῦ κ. Βασιλείου Μπάρλου, μετὰ τοῦ λαμπροῦ νέου κ. Γερασίμου Ἀντωνοπούλου. Συγχαίρομεν αὐτοὺς ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα ταχείαν τὴν στέψιν. **Ν. Κλοντης....**

— Δ. Ποταμιάνου, προέδρου τῶν ἐν Κερκύρᾳ Ἑρετῶν «**Ἑρμηνεία τῶν περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Νόμων**». Τοῦ νεωτάτου τούτου περὶ Πολ. Δικονομίας τριτόμου συγγράμματος, τοῦ πληροῦντος μέγα κενὸν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν νομικῇ φιλολογίᾳ, ἀρχεται προσεχῶς ἡ ἔκδοσις κατὰ τεύχη ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ Οἴκου Γ. Δ. Φέξη.

— Ἡ ἀγγελθεῖσα δευτέρα ἔκδοσις τοῦ γνωστοῦ καὶ τόσον ἐκτιμηθέντος **Λεξικοῦ Γεωγραφίας, Ἱστορίας, Μυθολογίας καὶ Βιογραφίας** τοῦ κ. Ἠλ. Οἰκονομοπούλου ἄρχεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας κατὰ δεκάλεπτα καθημερινὰ φυλλάδια. Ἡ ἐξάντλησις τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ ἔργου τούτου ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ὅστις εἶνε ἐκ τῶν ὀλιγίστων εἰδικῶν γεωγράφων μας, εἶνε ἀρκοῦσα ἐγγύησις τῆς μεγάλης τοῦ ἔργου χρησιμότητος ἐν τῇ παντελεῖ ἐρημίᾳ τοιούτων βιβλίων παρ' ἡμῖν.

Ὡρολογοποιεῖον· Ἀδαμαντοπωλεῖον Ἀδελφῶν Μουτσοπούλου, 44 ὁδὸς Σταδίου 44.· Τὸ ἀδαμαντοπωλεῖον καὶ ὡρολογοποιεῖον τῶν Ἀδελφῶν Μουτσοπούλου, χάριν τῶν ἑορτῶν, πωλεῖ ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν κοσμημάτων μὲ ἔκπτωσιν. Μεγάλη συλλογὴ ὡρολογίων ἀπάντων τῶν εἰδῶν.

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ ἐρημεριδοπώλης Πειραιῶς κ. Ἠλίας Τζέμης ἀνεδέχετο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν υἱόν του κ. Ἀναστασίου Παναγιωτοπούλου ὀνομάσας αὐτὸν Ἠλίαν. Νὰ τοὺς ζήσῃ. Χ. Π.

—Τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσει πλείστων μαθητῶν, ἐχόντων ἀνάγκην νὰ προχωρήσῃ ἡ ἔκδοσις τοῦ **Οδηγοῦ τῆς Ὁδοῦ**, τὸ κατάστημα τοῦ κ. Κωστῆ Χατζοπούλου ἀπὸ σήμερον ἀρχεται ἐκδίδον δύο φυλλάδια ἡνωμένα καθ' ἑκάστην τοῦ πολυτίμου τούτου βιβλίου. Τοιουτοτρόπως χωρὶς νὰ ζημιωθοῦν οἱ ἀναγνῶσται, οἱ ὁποῖοι τώρα θὰ λαμβάνουν 16 σελίδας ἀντὶ 8 τὰς ὁποίας ἐλάμβανον, ὁ «Ὁδηγὸς τῆς ὁδοιπορίας» θὰ τελειώσῃ ταχύτερον πρὸς ὄφελος τῶν ἐπιθυμούντων νὰ συμβουλευθῶσιν αὐτόν.

— Αὐριον Πέμπτην τὸ ἀ. φυλλάδιον τοῦ ΛΑΤΙΝΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ λεξικοῦ Στ. Κουμανούδη 10 λεπτὰ τὸ φυλλάδιον 40. Ἐκδότης Ἀν. Δ. Φέξης.

— Ζητήσατε σήμερον ἀπὸ τοὺς ἐφημεριδοπώλας τὸ 4ον φυλλάδιον τοῦ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ τοῦ ἀειμνήστου Στερ. Ξένου.

— Ὁ ἰατρὸς κ. Ἀλέξανδρος Γ. Ροδόπουλος ἐπὶ μακρὸν παρακολουθήσας τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐφαρμοζομένας νεωτέρας θεραπευτικὰς μεθόδους, δέχεται τοὺς ἐκ παθολογικῶν καὶ παιδικῶν νοσημάτων πάσχοντας ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὁδὸς Αἰσχύλου 37 παρὰ τῇ Ν. Ἀγορᾷ 10—12 π. μ. 4—5 μ. μ. τοὺς δὲ ἄπορους δωρεάν.

— Τὸ ρεκὸρ διὰ δῶρα τοῦ Νέου ἔτους χρήσιμα καὶ πρακτικά, ἔχει ἐφέτος τὸ Printemps τοῦ Βλάχου καὶ Μουτσοπούλου Ἑρμοῦ 42.

Καὶ ὅλα μὲ πολὺ γοῦστο.

Μεγάλη παρακαταθήκη ταπήτων περσικῶν ἀπὸ 5 ἕως 50 δραχ.

— Ὁ ἰατρὸς κ. Π. Μητσάκης παρακολουθήσας ἐπὶ διετίαν τὰς ἐν Βιέννῃ Κλινικὰς τῶν διασήμων παθολόγων Nothnagel, Neusser, Schrotter καὶ τῶν δερματολόγων Neumann Kaposi, Finger, ἐργασθεὶς δὲ καὶ ὡς ἔκτακτος βοηθὸς ἐν τῷ τμήματι τῶν στηθικῶν καὶ λαρυγγικῶν νοσημάτων τοῦ καθηγητοῦ Schrotter καὶ τῶν δερματικῶν καὶ μεταδοτικῶν τοῦ καθηγητοῦ Neumann δέχεται Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 5—7 μ.μ. τὰς λοιπὰς ἡμέρας 1—3, ὁδὸς Πατησίων 32.

— **Ὁ ὀνομαστὸς ὀδοντίατρος** κ. **Γεωργ ος Ν. Δεδύπης** σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ, δέχεται τοὺς πάσχοντας ἐν Πειραιεῖ, ὁδὸς Κασᾶστρου ἀρ. 89

— **Σώσατε τοὺς ὀδόντας σας. Τὸ Ἐλιξίριον, ἡ ὀδοντόκονις καὶ ἡ Ἀδαμαντίνη—Ὀδοντοπολτικὰ ἡ τοῦ ὀδοντοϊατροῦ κ. Ἰγγλέση** εἶνε τὰ μόνα διὰ τὸν **καθαρισμὸν** καὶ τὴν **συντήρησιν** τῶν ὀδόντων. **Κατα ραύουν τὴν ὀδοντα λγίαν** καὶ ἐν γένει τὴν **νευραλγίαν. Θεραπεύουν τὰ οὖλα. Στερεώνουν** τοὺς κινουμένους ὀδόντας, ἐξαλείφουν τὴν κακοσμίαν καὶ ἀρωματίζουν τὸ στόμα. Ἑκατὸν δρ. 2 Πλατεῖα Ὁμονοίας. Εἴσοδος ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου.

— **Ἠλεκτροθε α πεία τοῦ βρα-**βευθέντος ἰατροῦ κ **Πραποπούλου.** Θεραπεύει τὴν ἐπιληψίαν (Σελληνισμὸν), Νευρασθένειαν, Ἀϋπνίαν, Ἡμιπληγίαν, Ἀνικανότητα, Ὀνειρώξεις, Ἀρθριτίδα, Ῥευματισμὸν καὶ τὰ ἀφροδίσια νοσήματα, **ὁδὸς Αθηναΐδος ἀριθ. 8** (ἐπισθεν Ἁγίας Εἰρήνης). **Ὧραι ἐπισκέψεως** 10—12 π.μ. καὶ 3—4 μ. μ. Τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

Α. Δ. ΣΤΑΜΠΑΔΟΣ & ΣΙΑ

Πλατεῖα Μητροπόλεως ὁδ. Ντέκα ἀρ. 1 ἐν Ἀθήναις

ΠΩΛΗΣΙΣ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

Τμῆμα πρῶτον

Χονδρικὴ πώλησις. Βαμβακερά, μαλλοβάμβακα, μάλλινα, λινά, μεταξοβάμβακα, μεταξωτά, κασμίρια, πανιά, μανδαπολάμια, κτλ. κτλ.

Τμῆμα δεύτερον

Λιανικὴ πώλησις. Ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν ὑφασμάτων τα χ ρ ή σ ι μ α εἰς οἰκογενείας.

Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΑΝΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΟΣ ΠΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Ἀπό τινος εὑρίσκεται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ φλέγον ζήτημα τοῦ συναλλάγματος, ὅπερ ἀπηγχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ πολλοὺς τῶν παρ' ἡμῖν περὶ τὰ οἰκονομολογικὰ καταγινομένων καὶ τινων μάλιστα ἐπὶ εἰδικότητι καὶ ἐπιστημονικῇ αὐθεντίᾳ διακρινομένων.

Τὸ ἐτχάτως δημοσιευθὲν ὑπόμνημα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κ. Ἰωάν. Πεσματζόγλου ἐδώκεν ἀφορμὴν νὰ ἐξενεχθῶσι διάφοροι γνῶμαι ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ ὑπομνήματος τούτου.

Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν, ὅτι εἶμαι οἰκονομολόγος ἀπὸ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως διὸ καὶ δὲν δύναμαι νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν δι' οἰκονομολογικῆς σμίλης λεπτεπίλεπτον ἐξανύχισιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν ποικίλων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνωμῶν, αἵτινες παραδόξως ἀντιστρατεύονται πρὸς ἀλλήλας κατὰ τρόπον, ὅστις μᾶλλον ἐπισκοτίζει ἢ διαφωτίζει τὸν νοῦν τοῦ ἀναγινώσκοντος αὐτάς. Τολμῶ μόνον νὰ ὑποβάλω γνώμην δυναμένην κατ' ἐμὴν κρίσιν νὰ συντελέσῃ ἐν τινι μέτρῳ καὶ ἄνευ δημοσίων βαρῶν εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, βασιζόμενος εἰς πρακτικὰς γνώσεις τὰς ὁποίας ἤντλησα κατὰ τὸ πολυχρόνιον διάστημα τοῦ ἐπαγγέλματός μου.

Τὰ λαχειοφόρα δάνεια εἰς ἃ καταφεύγει τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Πεσματζόγλου εἶνε βεβαίως μέσον ἀποτελεσματικὸν, ἀπήλλαξαν δὲ ταῦτα ἄλλοτε ἐκ φοβερῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν Κράτη ἀσυγκρίτῳ λόγῳ σπουδαιότερα τοῦ ἡμετέρου. Ἐν τῇ Αὐστριακῇ Αὐτοκρατορίᾳ, ἐν παραδείγματι, ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ διακύμανσις τοῦ συναλλάγματος ἠπείλει καταστρεπτικωτάτην οἰκονομικὴν κρίσιν· τότε μάλιστα πολλοὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν, ἐν οἷς ὁ Σίνας, Δούμπας καὶ ἄλλοι ὑπερεπλούτησαν διὰ τῆς ἀγορᾶς χρηματογράφων εἰς ἐξευτελικωτάτας τιμάς, ἅτινα δὲ μετ' οὐ πολὺ ἕνεκα τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας ἐκείνης ἀνετιμήθησαν παραλλήλως περίπου τῆς ἀξίας τοῦ μεταλλικοῦ· ἡ δὲ βελτίωσις αὕτη προῆλθε κατ' εἰσήγησιν ἐμπειροτάτου τραπεζίτου, τοῦ ὁποίου τὰς ἰδέας ἀσπασθεὶς ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Αὐστρίας, κατώρθωσε νὰ συνομολογήσῃ τὸ πρῶτον ἔντοκον λαχειοφόρον δάνειον τοῦ ὁποίου θαυμασία ἐπιτυχία ἐπροκάλεσε τὴν συνομολόγησιν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου τοιούτου δανείου δι' ὧν ἐσώθη ἀπὸ ἀναπορεύκτου οἰκονομικῆς καταστροφῆς τὸ Αὐστριακὸν Κράτος, τὸ ὁποῖον, ἐνθαρρυνθὲν ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ταύτης, ἐπέτρεψεν εἰς πλείστους δήμους νὰ συνάψωσι λαχειοφόρα δάνεια δι' ὧν ἠδύνησεν ἐπιτυχῶς ἡ παραγωγή· ἐπίσης διὰ διαφόρων λαχειοφόρων δανείων ἔν τε τῇ Αὐστρίᾳ καὶ τῇ Οὐγγαρίᾳ ἐγένοντο πλεῖστα ὅσα ἔργα κοινωφελῆ, ἤτοι ἀνεγέρσεις νοσοκομείων, μητροπόλεων καὶ πόλεων ὡς ἡ ἀνέγερσις τῆς ἐκ πλημμύρας καταστραφείσης πόλεως Σεγεδίνου ἡ ἵδρυσις Ἑρυθρῶν Σταυρῶν Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας καὶ ἄλλα σπουδαῖα ὑδραυλικὰ ἔργα εἰς τοὺς ποταμοὺς Δούναβιν καὶ Θάϊν ἐνίσχυσις τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Δουνάβεως Λόϋδ κλπ. κλπ.

Τὴν Αὐστρίαν ἐμιμήθησαν πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἄλλα πεπολιτισμένα Κράτη (ἐξαιρέσει τῆς Ἀγγλίας καὶ μόνης) ἤτοι Γαλλία, Ρωσσία, Ἰταλία, Γερμανία Ὁλλανδία, Βέλγιον, Ἑλβετία κλπ. κλπ., ἅτινα διὰ λαχειοφόρων δανείων ἐξετέλεσαν καὶ ἐκτελοῦσι ποικίλα παραγωγικὰ ἔργα.

Καὶ ἐν τούτοις ὅτε ἐπρόκειτο νὰ συνομολογήσῃ ἡ Αὐστρία τὸ πρῶτον λαχειοφόρον δάνειον εὑρέθησαν καὶ τότε ἐπιστήμονες οἰκονομολόγοι, οἵτινες ἀπεδοκίμασαν τὸ λαχειολογικὸν ἐκεῖνο δανειστικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἕνεκα τῶν πλεονεκτημάτων αὐτοῦ παρεδέχθησαν κατόπιν καὶ ἐφήρμοσαν ἀποτελεσματικῶς τὰ ἄλλα Κράτη πρὸς θεραπείαν ἐσωτερικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν.

Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τῶν λαχειοφόρων δανείων, ἐντόκων καὶ μή, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα λαχειολογικὰ συστήματα μηνιαῖα ταῦτα καὶ λειτουργοῦντα ἐπιτυχῶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς ἅπαντα τὰ Γερμανικὰ Κράτη· πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἱδρύθησαν τοιαῦτα ἐν Οὐγγαρίᾳ Σερβίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ σπουδαῖως, ἐξυπηρετήσαντα τὴν κοινωφελῆ σκοπὸν, δι' ἣν συνεστήθησαν. Ἐπειδὴ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐγένετο λόγος ἐν τῇ Συνελεύσει τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας περὶ συστάσεως λαχείου ὑπὲρ τῆς Γεωργίας, ἤτις θὰ προσπορίζεται περὶ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δρ. ἐτησίως, ποσὸν ὅπερ ἐλάχιστα θὰ συντελέσῃ ὑπὲρ τῆς Γεωργίας ἐχούσης ἀνάγκην ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως πρὸς ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἔργων καὶ λοιπῶν ἐνόμισα, ὅτι ἀποτελεσματικώτερον θὰ ἦτο ἐὰν ἱδρύετο μηνιαῖον λαχεῖον κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Οὐγγρικοῦ τοιούτου, ὅπερ θεωρεῖται τὸ τελειότερον. Ἡ Οὐγγαρία ὅσα εἰσπράττει ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν σχετικῶν γραμματίων διὰ τῶν διαφόρων Τραπεζῶν αὐτῆς, τόσα ἀκριβῶς καὶ πληρώνει εἰς τοὺς κερδίζοντας, ἀλλὰ ἀπὸ πάντα κερδίζοντα κρατεῖ ἐκ τοῦ τυχόντος ἑκάστου κέρδους 20 %. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα ἀποφέρουσιν ἐτησίως εἰς τὸ Οὐγγρικὸν Κράτος περὶ τὰ πέντε ἑκατομμύρια κορωνῶν, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῆς Γεωργίας, Κτηνοτροφίας, Βιομηχανίας κλπ.

Τὸ ἑλληνικὸν Κράτος διὰ τῆς ἱδρύσεως τοιούτου λαχείου εἰς μικροτέραν κλίμακα δύναται ν' ἀπολαμβάνῃ ἐτησίως περὶ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια δραχμῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Γεωργία, ἡ Κτηνοτροφία, ἡ Βιομηχανία, ἡ Ναυτιλία κλπ. ἐνισχυόμεναι δύνανται ν' αὐξήσουν τεραστίως τὴν παραγωγὴν καὶ συνεπῶς οὐχὶ μόνον νὰ μὴ ἐξέρχεται χρυσὸς, ἀλλὰ τοὐναντίον θὰ εἰσέρχεται τοιοῦτος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοσοῦτος ὥστε νὰ συντελέσῃ κατά τι εἰς τὴν ἐστοτιμίαν μεταξὺ χρυσοῦ καὶ πιστωτικοῦ νομίσματος ὑπὸ τοὺς ἀπαραιτήτους, ἐννοεῖται, ὅρους τῆς ἐπικαταλλαγῆς, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἐπομένως ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἥτις θὰ ὑφίσταται τότε κατὰ τόπους μόνον, ὡς ἐν Γαλλίᾳ.

Ἂν αἱ Τράπεζαι τῆς Ἑλλάδος ἀποποιοῦνται νὰ ἀναλάβωσι διὰ λογαριασμόν των τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐν λόγῳ λαχείου ὑπάρχουσιν εὐρωπαϊκαὶ Τράπεζαι, αἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν ἐκάστοτε διεξαγωγὴν τοιούτου λαχείου ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν πάντοτε τῆς Κυβερνήσεως, προσφέρουσαι πάντοτε εἰς τὸ Κράτος τρία ἑκατομμύρια ἐτησίως, τὰ ὁποῖα θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς ἀναμφιβόλως.

Αὐξανομένης δὲ τῆς παραγωγῆς οὐχὶ μόνον δὲν θὰ ὑφίστανται καθυστερήσεις φόρων, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἰσωτερικὸν δάνειον θὰ καλύπτεται πολλάκις, ὡς συμβαίνει ἐν Γαλλίᾳ, μὲ τὰ πολυπληθῆ λαχειοφόρα δάνεια αὐτῆς.

Τοιοῦτος ὁ πόρος, τὸν ὁποῖον ἄλλα Κράτη μεγαλείτερα καὶ εὐπορώτερα τοῦ ἡμετέρου, ἐκμεταλλεύονται ὑπὲρ τῆς ἐσωτερικῆς των ἀναπτύξεως καὶ εὐημερίας, καὶ τὸν ὁποῖον νομίζω δύναται ἐπιτυχέστατα νὰ ἐκμεταλλευθῇ καὶ ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις· ἀπόδειξις δὲ τούτου τὸ λαχεῖον τῆς Ἀρχαιολογικῆς μεθ' ὅλας τὰς ἀτελείας αὐτοῦ. Θὰ χαρακτηρισθῇ ἴσως ὡς νέα τις φορολογία· ἀλλ' εἶνε φορολογία ἑκουσία τῶν ἔσω καὶ ἔξω οὐ μόνον ὁμογενῶν ἀλλὰ καὶ ξένων καὶ ἀνεπαισθήτως μὲν διὰ τὸ ἄτομον, σημαντικωτάτη ὅμως διὰ τὸ κοινωνικὸν σῶμα ἐν συνόλῳ ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων της.

Γ. Σκαρλατόπουλος

Διευθυντὴς τῆς λαχειολογικῆς ἐφημερίδος ἡ «Τύχη»

ΝΕΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ-ΟΥΡΟΠΟΙΟΓΕΝΝΗΤΙΚΩΝ

Ο ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Χ. Γ. ΦΙΛΙΟΣ

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝ ΛΥΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Δηλοῖ ὅτι θεραπεύει κατὰ τὰς νεωτάτας μεθόδους τοῦ 1901 τὴν **Σύφιλιν** ἐντὸς μηνὸς δι' ὀρροθεραπείας ἀσφαλῶς καὶ ρ ι ζ ι κ ῶ ς ὥστε νὰ δύναται ὁ ἰαθεὶς νὰ ἔλθῃ ἀρτέως εἰς γάμον κατὰ τὴν μέθοδον τῶν διασήμων καθηγητῶν Hermann, Hafrik καὶ Roser θεραπευσάντων 40 χιλιάδας συφιλιδικῶν ἄνευ καὶ τῆς ἐλαχίστης ποτὲ ὑποτροπῆς.

Τὴν Βλενόρροιαν ὀξεῖαν, καὶ τὴν χρονίαν (goutte militaire) ἐντὸς 6 μέχρι 10 τὸ πολὺ ἐπισκέψεων κατὰ τὴν μέθοδον τῶν Neisser, Kolman.

Τὰ στενώματα εἰς μίαν ἡμέραν δι' οὐρηθροτομῆς καὶ εἰς 4—5 διὰ διατάσεως ἢ ἠλεκτρολυσίου.

Τὰς κυστίτιδας μὲ δ